

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philippi Melanchthonis Grammatica Latina

Melanchthon, Philipp

Wittebergae, 1621

Caput XXV. Syntaxis conjunctionum

[urn:nbn:de:bsz:31-112308](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-112308)

Sic & Verba. ut: *Conversari cum aliquo.*
Qui cum ingenis conflictatur eiusmodi.
Oblector me cum Musis.

Nomina verò affectionis aut cupiditatis
 animi, junguntur cum Præpositione IN, ER-
 GA, ADVERSUS. ut: *Amor in aliquem.*

Pietas erga Deum. Odium adversus fratrem.

REGULA V.

6. Δ Præpositiones interdum etiam aliis Præ-
 positionibus & Adverbiis præponuntur.⁶
 7. ut: ⁷

De Q. Fratre nuncii nobis tristes venerunt,
ex ante diem Nonas Iunias, usque ad pri-
diè Calendas Septembris. Cic. 3. Att.

Huc pertinent & ista Composita, *Desur-*
sum, Desubito, Derepente, Exinde, Proinde, Ab-
usque, Abhinc, Debinc, Desuper, & similia.

Hæc de Præpositionum Syntaxi.

CAPUT XXV.

SYNTAXIS CONJUN-
ctionum.

REGULA I.

1. * Conjunctio aut similia¹ conjungit; aut
 dissimilia præcedentibus connectit. ut:
 Sim: *Nox & Amor, vinumq; , nihil moderabile*
suadent. Ovid. 1. Am. el. 6.
 Aut *prodesse volunt, aut delectare Poëta.*
Horat.

Dissim:

Delim: Et Respub-
nteresf.

RE

† Copulativa
 media tantum po-
 soli posteriori au-
 patur. ut:

Fortis bonusq;

Omnia Mercu-

R

* UT Causa
 bens, v. g. NE,
 alicuius, ut:

Orare iussit

Ter. A

Veritus sum

vorum

Neque id fecit

Non dubitavit

Ter. And

† Quo loco

vel Futuram,

ctivam Præsen-

Iubeo ut faciat

Sin Præter-

vum in Imper-

Iubebam. In

Δ Sed Præ-

tum, si res adh-

Orare iussit ver-

Dissim: *Et Reipub. & meâ, & vestrum omnium interest. Fui Romæ & Athenis.*

REGULA II.

† Copulativa QVE, ² nunquam intermedia tantum ponitur inter copulata, sed vel soli posteriori annectitur, vel unicuique adjicitur. *ut:*

Fortis bonusq̄.³ Et, Fortisq̄, bonusq̄.³ 2.
Omnia Mercurio similis, vocemq̄, coloremq̄.⁴ 3.
4.

REGULA III.

* UT Causalis, & quæ similem vim habent, v. g. NE, QVO, QVIN, Conjunctionum asciscunt. *ut:*

Orare jussit hera, si se ames, ad se ut venias.
Ter. And. 4.
Veritus sum ne idem faceres quod vulgus servorum solet. Ter. And. 3. 4.
Neque id feci, quo tibi molestus essem. Plin.
Non dubium est, quin uxorem nolit filius.
Ter. And. 1. 2.

† Quo loco & illud notandum, si Præsens vel Futurum, Verbum præcedat, Conjunctionum Præsentis temporis esse solere. *ut:*

Jubeo ut facias. Rogabo eum, ut faciat.
 Sin Præteritum præcesserit, Conjunctionum in Imperfecto poni. *ut:*
Juebam, Jussi, Jusseram ut faceres.

Δ Sed Præsens etiam sequitur ad Præteritum, si res adhuc geri intelligatur. *ut:*

Orare jussit hera, si se ames, ad se ut venias. Ter.
Bb Homo

Homo creatus est, ut Deum agnoscat, invocet, & in aeternum celebret.

Interdum & Präteritum sequitur ad Præsens vel Präteritum, si id sensus postulet. ut:

Velim ita fortuna tulisset. Cic. 3. ep. 13.

Ut januam clauderent, & ipsi ad fores assisterent, imperat. Cic.

Deum precor, ut hic dies tibi feliciter illuxerit.

Nemo Lilybei fuit quin viderit. Cic. 7. Verr.

1. Δ Frequens & elegans est Ellipsis particularum UT & NE. ut:

Sine videam. Velim cogites.

Cave dixeris. Cave te tristem esse sentiat.

2. NOTA. † I. Diligenter observent² Pueri, quomodo Autores usi sint particulis UT & QVOD.

3. Nam QVOD³ plerumque de eventu & re gesta, seu actione dicitur, sive jam præterierit, ut: *Quod convaluisti, gaudeo.*
Sive adhuc duret. ut:

Quod nos invisis, gratum facis.

4. UT⁴ verò de Causa Finali, vel de ratione, cur actio aliqua instituatur, aut instituta sit, aut institui debeat; & plerumque de re futura⁵ dicitur. ut:

Hortaris, ut diligenter discam.

Quantum accepit, ut taceret?

Esse oportet, ut vivas; non vivere, ut edas.

6. † II. UT NE,⁶ pervenustè etiam ponitur pro NE. ut:

Impetrant, ut ne jurent. Cic. 3. Verr.

Opera datur, ut judicia ne fiant. Cic. 3. ad Q. F.

III. QVO

AN. QVOC.

sempiternum Cop.

Eximere valuisse.

pro commiseret.

Non quo de ma confi.

17. n. e. q. v. o. d.

Δ IV. QVIN.

quando præcise.

11. 2. Parum vel N.

Facere vel Intermit.

dos. Eximilia. ut.

Non dubium est.

Non dubium, quoniam.

Profus nihil ab.

Att. 1. 14.

Minimam abs.

Nihil præterit.

Pompeianum.

rem. Cic. 2.

Facere non poss.

Att. 11.

Causa nihil dico.

QVIN. pro.

quidur tere, quan.

ant simile. ut.

Nemo est, quin e.

istimes.

Nihil, per acrimose.

borem. Cic.

QVIN. etiam.

ter, ulurpatur. u.

Δ III. QVO Causalis, pro UT vel QVOD, semper cum Coniunctivo ponitur. ut: 7

Eum venire noluisse, qvò facilius civitatem in officio contineret. Cæs. 5. b. Gall. i. e. ut.

Non qvò de tua constantia dubitem. Cic. 12. ep. 17 i. e. qvòd.

Δ IV. QVIN, pro UT NON, 8 sequitur, quando præcessit, Non est dubium, Non dubito, 9

Parum vel Nihil abest, Nihil præmitto, Facere vel Intermittere non possum, Causa nihil dico, Et similia. ut:

Non dubium est, qvin uxorem nolit filiq. Ter. Non dubito, qvin velis & possis.

Prorsus nihil abest, qvin sum miserimus. Cic. Att. l. 14.

Minimum absuit, qvin interciperetur. Svet. Nihil prætermisi quantum facere potui, qvin

Pompeium à Cesaris conjunctione avocarem. Cic. 2. Phil.

Facere non possum qvin quotidie mittam. Cic. Att. 12.

Cause nihil dico, qvin ita sit. Cic. pro Quint.

QVIN, pro, Qui, Quæ, Qvòd non, sequitur ferè, quando præcessit Nemo, Nullus, aut simile. ut: 10

Nemo est, qvin existimet. Cic. i. e. qui non existimet.

Nihil prætermisi, qvin enucleatè ad te perscriberem. Cic. ad Q. Fr. l. i. i. e. qvòd non.

QVIN, etiam pro QVOD NON causali- ter, usurpatur. ut:

Non quin rectum sit, sed quia &c. Cic. Att. pro, quod non rectum sit.

Non quin id utile esse & honestum existimaret. Cic. in Brut. pro, quod id non utile & honestum, &c.

REGULA IV.

△ Post Verba Timendi, ut, *Metuo, Timeo, Vereor*, *Periculum est*, UT significat negativè; NE, affirmativè. ut:

Vereor ne deseras me. Ich fürchte du werdest mich verlassen.

Vereor ut possis hoc prestare. Ich hab' Sorge du werdest dieses nicht thun können.

Periculum est ne fiat. Es ist zubesorgen es werde geschehen.

Quando ergò post talia Verba, ad NE etiam NON additur, tunc verè Negativè significat. ut:

Timeo ne non impetrem. Cic. Att. 9. Ich befürchte ich werde es nicht erlangen.

Metuebat, ne dolorem perferre non posset. Cicer. pro Mil. Er besorgte sich / er würde den Schmerzen nicht ertragen können.

Interdum & tertia Negatio ipsi Verbo additur, & tum omnis metus abesse significatur. ut: *Non vereor, ne hoc officium meum P. Servilio non probem i. e. Non dubito, quin hoc officium meum. P. Servilio sim probaturus.*

Peculiare est, *Tanta pertuli, ut iures quonquam maiora posse.* Ter. Locutio est affirmativa, sed sensus negativus. *Et si quæ sunt similia.*

REGU-

Quando p
incipiant leant
falsuT, ita ut po
tam affumata, & n
TIUS, MAXIM
similes particulas
Tantum abest, ut t
te adhorter
Quando verò
tantum U Ta
Adhortor te; tan
mento.

Commodari tu
ut obscur
NOTA. Qu
ponitur, tunc
Tantum ab
bil Offi
Cic. 1.

bet Indicativu
poris. ut:

Bene facis qu
Non tibi obje
stolasti. C
apparet, quod
ab humore
In sententia
alficitur Conju

REGULA V.

Δ Quando particula TANTUM ABEST, incipiunt sententiam, ferè bis¹ sequitur Causalis UT, ita ut posterius UT² gravius quiddam assumat, & non rarò CONTRA, POTIUS, MAXIME, MINIME, VALDE, & similes particulas asciscat. ut:³

- 1.
- 2.
- 3.

Tantum abest, ut tibi sim impedimento, ut contra te adhorter. Liv.

Quando verò in sententia consequuntur, tantum UT attribetur. ut:

Adhortor te; tantum abest ut sim tibi impedimento.

Commendavi tua scripta semper; tantum abest, ut obscurare aut opprimere ea laborem.

NOTA. Quando vox ABEST cum Casu ponitur, tunc unum tantum UT sequitur. ut:
Tantum abest [id de loquor] ab officio, ut nihil Officio magis possit esse contrarium. Cic. 1. Off.

REGULA VI.

† Quod Causalis in sententia finita habet Indicativum Præsentis aut Præteriti temporis. ut:

Bene facis quod me adjuvas. Cic. 3. Fin.

Non tibi objicio, quod hominem omni argento spoliasti. Cic. 6. Verr.

Apparet, quod aliud à terra sumpsimus, aliud ab humore. Cic. 1. de nat. Deor.

In sententia verò Infinita⁴ seu potentiali, asciscit Coniunctivum. ut:

- 4.

Bb 3

Facile

Facile apparet, quòd me colat. Cic.

Mibi quòd Nasicam defendissem, leviter succensuit. Cic. 2. Att. 1.

Mirari se dicebat, quòd non rideret Aruspex, Aruspicem quum vidisset. Cic. de Div.

NOTA. Δ I. QVOD, in principio sententiæ, pro QVANTUM AD ID QVOD, habet Indicativum. ut:

Quòd ad me sapè scripsisti de nostro amico placando feci & expertus sum omnia. Cicer.

1. Att. 2.

Δ II. QVOD, præcedente NON EST, vel NIHIL EST, habet Coniunctivum, & significat PROPTER QVOD. ut:

Non est pro malis temporum, quòd molestè ferar. Cic. 6. fam. 2.

Nihil est quòd me invites. Cic. in Pis.

In viam quòd te des hoc tempore nihil est. Cic. l. 14. ep.

REGULA VII.

* QVUM, pro QVOD, Daß / habet Indicativum. ut: ¹

Tibi maximas ago gratias, quum tantum me aliter a potuerunt. Cic. l. 13. fam.

REGULA VIII.

* QVUM, pro QVONIAM, Dieweil / habet Coniunctivum Præsentis aut Perfecti temporis. ut:

Quum vexent mala fat a bonos, (ignoscite fasso) Sollicitor, nullos esse putare Deos Ovid.

Quum Athenas, tanquam ad mercaturam bonarum artium sis profectus, inanem redire turpis-

torpissimum est
autoritatem &
Perraro etiam
iunctiva. Quum
rem. Cic. 2. Fam. ep.

* QVIA, QVONIAM
DOQVIDEM, &
rum habent, præ
Quia paululum v
nimis sunt.

Quoniam nemini
And. l. 5.

Quando ego tuam
Ad. 5. 3.

Deos quæso, ut sit
est ingenium

Quatenus nobis
mus aliq

Quarta urbi, quæ
pota nomi

† Sed QVIA,
Coniunctivum

Recordatione nos
scribere vider

Cic. de Am

Nec quæquam est
amet. Cic.

Nemo ipsam Volap
natur. Cic.

RE
† SI, SIN, SIQ

*turpissimum est, dedecorantem & Urbis
auctoritatem & magistri Cic. 3. Off.*

† Perrarò etiam asciscit Imperfectum Con-
iunctivi. *Quum in quo accusabar, culpa vaca-
rem Cic. 2. Fam. ep. 1.*

REGULA IX.

* QVIA, QVONIAM, QVANDO, QVAN-
DO QVIDEM, & QVATENUS, ferè Iudicati-
vum habent, præsertim initio sententiæ, ut:
*Quia paululum vobis accessit pecuniæ, sublata a-
nimi sunt. Ter. Hec. 3. 5.*

*Quoniam nemini obrudi potest, itur ad me. Ter.
And. 1. 5.*

*Quando ego tuum non curo, ne cura meum. Ter.
Ad. 5. 3.*

*Deos quæso, ut sit superstes, quandoquidem ipse
est ingenio bono. Ter. And. 3. 2.*

*Quatenus nobis denegatur diu vivere, relinqva-
mus aliquid quo nos vixisse testemur. Plin.*

*Quarta urbs, quia postrema adificata est, Nea-
polis nominatur. Cic. 6. Verr.*

† Sed QVIA, quum significat EO QVOD,
Coniunctivum habet. ut:

*Recordatione nostræ amicitie sic fruor, ut beatè
vixisse videar, quia cum Scipione vixerim.
Cic. de Am.*

*Nec quisquam est, qui Dolorem, quia Dolor sit,
amet. Cic. 1. de Fin.*

*Nemo ipsam Voluptatem, quia Voluptas sit, aspen-
natur. Cic. ibid.*

REGULA X.

† SI, SIN, SI QVIDEM, NI, NISI, modò Indi-
cativum,

cativum modò Coniunctivum asciscunt, pro-
ut sententia finita seu certa, vel infinita seu
potentialis significatur. ut: ¹

I.

*Si id facis, hodiè me postremùm vides. Ter.
And. 2. 1.*

*Si pranderet olus patienter, Regibus uti nollet
Aristippus. Hor. 1 ep. 17.*

Mirum ni domi est. Ter.

*Ni nossem causam, crederem vera hunc loqui.
Ter. Phor. 1. 5.*

ΔΝΟΤΑ. I. SIN ponitur, ubi SI præ-
cesserit. ut:

*Si mihi veniam quam peto dederit, utar illius
conditione: Sin minus, impetrabo aliquid
à me ipso. Cic. Att. 1. 9.*

aut aliud æquivollens. ut: *Hec primum ut fiant,
Deos quæso, ut vobis decet: sin aliter ani-
mus vester est, &c. Ter. Ad. 3. 4.*

Semper autem Adversativam sententiam
infert.

II. NISI, corrigendi particula, semper
Indicativo jungitur. ut:

*Nemo ferè saltat sobrius, nisi fortè insanit. Cic.
pro Mur.*

III. NISI, in consecutione sæpè ponit-
ur pro Adversativa SED, Græcorum ² imi-
tatione. ut: ³

*De re nihil possum iudicare: nisi illud mihi certè
persvadeo &c. Cic. 13. fam. 7.*

IV. SI, NI, NISI, in priore membro po-
ten-

tionem habent, quæ
potentialis subijcitur.
In aciem credo quæ
Plant. Men.

REG

† Dummodo, &
Dum ne pro, Si mo-
vum leu Potentiale
Quod nunquam,
sarrant. Cic.

Oderint, dum met-
Quidam cupio, dum
riar. Ter. A

Sic de Dummodo
do non, dicitur passi-
Sic summa in iur-
do ne ea vau

REG

* Est, Tamen

initium sententi-
lant. ut:

Est si saus cupio mo-
dit remissum quæ
Tamen si statim viciss-
dece dam. Cic.

Illa veritas etiam si
grata est. Cic.

Quæquam adei a
cari. Cic. pro

Sed in medio de

tentialem habent, quoties in posteriore⁴ potentialis subicitur. ut :⁵

Si acum credo quæreret; acum invenisses,
Plaut. Men. 1. 2.

REGULA XI.

† *Dummodo, & Dum* (pro *Dummodo*), & *Dum ne* (pro, *Si modo non*), habent Coniunctivum seu Potentialem. ut :

Quod nunquam, dummodo otiosi essent, recusarunt. Cic. Att.

Oderint, dum metuant. Cic. 1. Phil.

Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar. Ter. And. 5. 3.

Sic & *Dummodo ne*, potius quàm *Dummodo non*, dicitur passim apud Ciceronem. ut :

Sit summa in iure dicendo severitas, dummodo ne ea varietur gratia. Cic. ad Q. Fr.

REGULA XII.

* *Etsi, Tametsi, Etiamsi, Quamquam*, sub initium sententiæ magis Indicativos postulant. ut :

Etsi suus cuique modus est: tamen magis offendit nimium quàm parum. Cic. de perf. Or.

Tametsi statim vicisse debeo: tamen de meo iure decedam. Cic. pro Rosc.

Ista veritas etiamsi jucunda non est: mihi tamen grata est. Cic. 3. Att. 24.

Quamquam abest à culpa: suspicione tamen non caret. Cic. pro Rosc.

Sed in medio & fine sententiæ, tam Indicativos

cativos quàm Coniunctivos recipiunt,
us:

*Præposteros habes tabellarios, etsi me quidem nõ
offendunt, sed tamen &c. Cic. 15. fam.*

*Ubi semel quis peieraverit, ei credi postea, etiamsi
per plures Deos juret, non oportet. Cicer.
pro Rabir.*

*Perspiciebant, in Hortensii sententiam plures itur-
ros, quancquam aperte Volcatio assenti-
rentur. Cic. 1. fam. 2.*

REGULA XIII.

* *Quamvis, Licet, Ut, pro Quamvis, Con-
iunctivum asciscunt. ut:*

*Quamvis non fueris svasor profectiois meæ: ap-
probator certe fuisti. Cic. 16. Att. 7.*

Tuta frequensq; via est, per amici fallere nomen.

*Tuta frequensq; licet sit via, crimen habet.
Ovid.*

*Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas. O-
vid. 3. Pont. 4.*

† *Quamvis raro etiam Indicativo jungi-
tur. ut:*¹

Quamvis est igitur meritis indebita nostris:

Magna tamen spes est in bonitate Dei. Ovid.

Δ ΝΟΤΑ. I. Concessivis *Etsi, Tametsi,*
Etiamsi, Quancquam, Quamvis, Licet, Ut, quum
in oratione priorem locum tenent, reddi so-
let *Tamen, vel Attamen.* ut: *Etsi suus cuique
modus est: tamen magis offendit nimium quam
parum. Cic. de perf. Or.*

*Sed quando posteriorem locum occupant,
sine*

lae Redditi va po

amfi per plar

pi C. Rabir.

II. *Quamvis*

Nomen Adiectiv

Quamvis mibi

min a m pr

Post hac ille catus

l. 2. ep. 2.

Et Adverbium

modi reb

audacter q

RE

† *Quamvis* pro

vo. quoniam in a

MEN et relpon

Cato & Cam

scripta. Cic. 1.

Sic de Ger

dicitur Latine

Coniunctivo.

min optime scia

* *QUAM*

Comparativis

habentibus. ut

Plus oportet serm

Mea mibi conf

sermo. Cic

Malo enire qu a

Præstati bene ille

sine Redditiva ponuntur. *ut: Ei credi postea etiamsi per plures Deos juret, non oportet. Cic. pro C. Rabir.*

II. *Quamvis, Quantumvis, & Licet*, etiam Nomen Adjectivum adjungunt. *ut:*

Quasi verò mihi difficile sit, quamvis multos nominatum proferre. Cic. pro Rosc. Am.

Post hæc ille catus, quantumvis rusticus, ibit. Hor. l. 2. ep. 2.

Et Adverbium. *ut: Quidvis facere in eiusmodi rebus, quamvis callide, quamvis audacter, quamvis impudenter. Cic. 4. Ver.*

REGULA XIV.

† *Quum, pro Etsi*, ponitur cum Coniunctivo, quoties in altero sententiæ membro, TAMEN ei respondet. *ut: Cui [sententiæ] quum Cato & Caninius intercessissent, tamen est scripta. Cic. 1. fam. 2.*

Sic & Germanicæ particulae, *do doch*, redduntur Latine per QVUM TAMEN, sequente Coniunctivo. *ut: Dissimulat se scire, quum tamen optime sciat.*

REGULA XV.

* *QVAM* Electiva, plerunqve additur Comparativis, & Verbis vim comparativam habentibus. *ut:*

Plus oportet servum scire quam loqui. Pl. Mil. 2. 5.

Mea mihi conscientia pluris est quam omnium sermo. Cic. 10. Att. 27.

Malo emere quam rogare. Cic. 4. Verr.

Præstat honestè mori, quam inhonestè vivere.

REGU-

REGULA XVI.

† Electivæ particulæ sæpè subjiciuntur,
Nominibus & Adverbiis, quæ similitudinem
aut¹ diversitatem significant. ut :²

Aliud mihi respondes ac rogo.

Haud secus ac iusti faciunt. Virg. 3. Æn.

Δ Legitur etiam, *Pro eo ac. Vel, Pro eo at-*
que. ut :

Pro eo ac debui, graviter molesteq, tuli. Cic. 4.
fam. 5. i. e. ita ut debui.

Δ NOTA. *Similis, & Similiter*, non recipi-
unt *Quam*. Sed *Ac, Atque, Ut.*

REGULA XVII.

* Electivæ particulæ ut plurimum Indica-
tivos asciscunt, rarò Coniunctivos. ut :

Aliud mihi respondes ac rogo.

Aliud honestum iudicas, quam Philosophi sta-
tuant.

REGULA XVIII.

* *Quippe, pro Nam, & Ironicè* positum, In-
dicativum habet. ut :

Movet me quippe lumen curiæ. Cic. pro Mil.

Quippe vector fatis. Virg. 1. Æn.

REGULA XIX.

† *Utpote, & Quippe pro Utpote*, Seqvente
Qui, (als der) habent Indicativum vel Con-
iunctivum : seqvente *Quum*, (als weil) Con-
iunctivum tantùm. ut :

Iudicia nos, utpote qui nihil contemnere solemus,
non pertimescebamus. Cic. 2. Att. 24.

Cappa-

Capris cultu au

est, quippe

cura Ruffic

Civisiam fra

oppidum qu

pro Rofc. A

Ad hanc facien

quum ea fr

ritatis. C

Δ NOTA. Q

absolute sine V

Sol Demerico

erudito. Cic

Claudus est al

R

† Ut pro Pro

seqvente Qu

Dices enim

Deinde qu

in Sole, &

lus didice

est. Qu

RE

Δ Ergo & In

nibus competu

gioribus. ut :

Ergo precam

Non igitur pro

Quare sic cum

Capparis cultu aut nullo aut levissimo contenta est, quippe quæ res etiam in desertis agris citra Rustici operam convalescit. Col. 11. 13.

Convivia cum fratre non inibat, utpote qui ne in oppidum quidem, nisi per aræ veniret. Cic. pro Rosc. Am.

Ad fidem faciendam justitia plus pollet, quippe quum ea sine prudentia satis habeat auctoritatis. Cic. 2. Off.

ΔNOTA. Quippe & Utpote, nonnunquam absolute sine Verbo leguntur. ut:

Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito. Cic. 1. de Fin.

Clandus est altero crure, utpote curto.

REGULA XX.

† UT pro Prout, Indicativum: pro: Utpote, sequente QUI, Coniunctivum asciscit. ut: 1.

Dices enim, ut es homo facetus. Cic. in Pis.

Deinde quum proferenda sunt studia, caligat in Sole, & omnia nova offendit, ut qui solus didicerit, quod inter multos faciendum est. Quint. 1. 2.

REGULA XXI.

Δ Ergo & Igitur, brevioribus Conclusionibus competunt: Quare & Quamobrem longioribus. ut:

Ergo precium ob stultitiam fero. Ter. And. 3. 5.

Non igitur provocatio isti a lege datur. Cic. v. Ph.

Quare sic cum tibi commēdo, ut unum de meis domesti-

domesticis, & maximè necessariis. Cic. 13. fam.

Quamobrem, quoniam mihi nullum scribendi argumentum relictum est, utar ea clausula quæ soleo, teq; ad studium summæ laudis cohortabor. Cit. 2. fam. 4.

NOTA. Ergo & Igitur, initio orationis interdum significant ingressum vel continuationem materiæ. ut:

Quid ergo est? Cic. pro Quint.

Quid igitur sibi vult pater? cur simulat? Ter. And. 2. 2.

Quid igitur faciam? non eam? Ter. Eun. 1. 1.
Hæc genus Syntaxis Conjunctionum.

CAPUT XXVI.

SYNTAXIS INTERIECTIONUM.

REGULA I.

* Multæ Interiectiones sine casibus inferuntur orationi. ut:

Eheu, quàm pingvi macer est mihi taurus in arvo. Virg. 3. Ecl.

Hui, toties ne me literas dedisse Romam, quum ad te nullas darem. Cic. 5. Att.

REGULA II.

1. * HEI & VÆ, Dativum¹ asciscunt. ut:

Hei mihi qualis erat. Virg. 2. Æn.

Væ capiti tuo. Plaut. Amph.

REGULA III.

2. * Prob, Ab, & Vab, regunt Accusativum vel Vocativum.² ut:

Prob

Prob Deum atq;

And. 1. 5.

Prob sancte Iupit.

Ab me miserum.

Ab Virgo infelix

Vab mansuetia

Vab homo impud.

REG

* Heu & Heu, D

Vocativum³ asciscunt

Heu misero mihi

3. 4.

Heu Pamphile.

loc. metum des

Heu misero mihi

pen. inv. jam

prisca fides.

RE

* Heu & Obe

Heu Syre. Ter.

Obe iam factus est

REG

* O Exclamatio

nativum, Accusativum

Ovir fortis atq;

O ingentem con

O Dore utane con

Interdum O or

affectus ut: Me cæca

Cit. 10. Att.